

Promluva Svatého před odletem z Německa

neděle, 25. září, 2011, 18.45 hodin

Pane prezidente,

Vážený představitelé federální vlády, spolkové země Bádensko-Württemberg a magistrátů,

Drazí spolubratři v biskupské službě,

Vážené dámy a vážení pánové!

Dříve než odjedu z Německa chci poděkovat za tyto dojímavé a událostmi bohaté dny, které jsem strávil ve své vlasti.

Moje vděčnost patří Vám, pane prezidente Wulffe, že jste mě v Berlíně jménem německého lidu přijal a znovu poctil nyní ve chvíli odjezdu svými laskavými slovy. Děkuji představitelům federální vlády a vlád spolkových zemí, kteří přišli na tuto závěrečnou ceremonii. Srdečně děkuji arcibiskupovi Freiburgu, mons. Zollitschovi, který mne provázel celou tuto cestu. Můj dík patří také berlínskému arcibiskupovi, mons. Woelkimu, a erfurtskému biskupovi, mons. Wankemu, kteří mi prokázali svou pohostinnost, jakož i celému německému episkopátu. Moje zvláštní poděkování patří všem, kdo v zákulisí připravovali tyto dny, zajišťovali jejich snadný průběh: místní instituce, pořádkové síly, zdravotnické služby, zodpovědní činitelé veřejné dopravy, jakož i početní dobrovolníci. Všem děkuji za tyto překrásné dny, za četná osobní setkání a nespočetné důkazy pozornosti a projevených sympatií.

V hlavním městě Berlíně jsem měl výjimečnou příležitost mluvit před poslanci Německého parlamentu a předložit pár úvah o intelektuálních základech státu. Rád si připomínám také plodné rozhovory s panem prezidentem a paní kancléřkou o aktuální situaci německého lidu a mezinárodního společenství. Obzvláště na mne zapůsobilo vřelé a nadšené přijetí množstvím lidí v Berlíně.

Jedním z centrálních bodů této cesty v zemi Reformace byla přirozeně ekumena. Chtěl bych zde zmínit setkání s představiteli Evangelické církve v Německu v bývalém augustiniánském konventu v Erfurtu. Pociťuji hlubokou vděčnost za bratrskou výměnu a společnou modlitbu. Jedinečné bylo také setkání s pravoslavnými a východními křesťany, jakož i s židy a muslimy.

Tato návštěva byla samozřejmě určena zejména katolíkům v Berlíně, Erfurtu, Eichsfeldu a Freiburgu. S potěšením si připomínám společné liturgické slavnosti, radost, společné naslouchání Božímu Slovu a společnou modlitbu zvláště v těch částech země, kde bylo náboženství po dlouhá desetiletí vytlačováno z lidských životů. Vzbuzuje to ve mně důvěru v budoucnost křesťanství v Německu. Stejně jako při předešlých návštěvách bylo možno zakusit, že tady lidé dosvědčují svoji víru a zpřítomňují v dnešním světě její přetvářející sílu.

V neposlední řadě mne po působivých Světových dnech mládeže v Madridu velmi potěšilo, že jsem mohl včera ve Freiburgu znovu prožít s tolika mladými lidmi modlitební vigílii. Povzbuzuji církev v Německu, aby v síle a v důvěře pokračovala na cestě víry, vracela lidi ke kořenům, k podstatnému jádru Kristovy dobré zvěsti. Malá společenství věřících, která již existují, budou svým nadšením šířit paprsky světla v pluralitní společnosti a probouzet v druhých zájem hledat světlo, které dává život v hojnosti. „Není nic krásnějšího, než poznávat Její a přátelství s Ním předávat druhým“ (*Homilie z inaugurační mše Petrovské služby*, 24. dubna 2005). Z této zkušenosti vyrůstá jistota: „Kde je Bůh, tam je budoucnost“. Kde je přítomen Bůh, tam je naděje a tam se otevírají nové a často netušené perspektivy, které přesahují prchavé záležitosti dneška. V tomto smyslu provázím v myšlenkách a v modlitbách putování církve v Německu.

Naplňen dojmy a zážitky těchto dnů v mojí vlasti, jež se mi tak mocně vtiskly, vracím se nyní do Říma. S ujištěním o svých modlitbách za vás všechny a za příznivou budoucnost naší země v pokoji a svobodě se co nejsrdečněji loučím: *Pán Bůh zaplať*. Bůh vám všem žehnej!

Přeložil P. Milan Glaser, Vatikánský rozhlas